

na tej poti. Voz je šel počasi in škripajoče naprej, ustaviti se ni smel, ker narodni bič — ponos bi zažvižgal. Tako je bila rodoljubivna vožnja veselje in dopadajenje vseh.

Iz zgodovine našega oranja vemo tudi, da je še vsak zadel na odpor, kdor je zasadil plug globoko. Desetletja so morala mimo naše zakrknjenosti, da je bila sodba enoglasna: Dobro je oral! Za Dom in Svet velja isto sedaj. On je zdrav in močan in dokler je na tem, mu ne išči receptov!«

Klopotec. Slovenski klopotec je lahko ponosen. Prvi je, ki je pri Bartschu stopil med nemško prozo v romanu »Das deutsche Leid«. Požermanil se je seveda in porenegatil v nemških ustih in postal 'Klapotez'. Odprla se mu je pot tudi v nemško poezijo in v njej se je zopet izpremenil. Moderni mladi poet Julius Franz Schütz ga je v zbirki 'Erbe, Eigen und Liebe' (Im Xenien-Verlag zu Leipzig 1914) vpeljal v nemško literaturo str. 47. takole:

Becher du vom Heimatsegen,
Hast mich selig schon betört,
Wenn wir durch den Sommerregen
Die Klapoteza gehört. (In der Fremde.)

Str. 50. v pesmi Weinlese je pa prišel do te časti:

Klinge, Klapoteza, Klinge,
Funkte, du goldiger Wein,
Windisches Mädel und singe
in deine Sonne hinein!

Dežela Wastianov, Dobernigov in drugih nemških kulturnobojnih pionirjev se ti klanja v poetu, klopotec! Ti pa brezčuten klepaš, klepaš v vetru, v solncu, v temi, kakor v dnevih davnih naših dedov. In si in ostaneš klopotec. Ali si simbol vsega, kar se potujčiti ne da?
L R.

Nekaj iz časnikov. Slovenec: »Domača pravilno kletarjena vina se dajo meriti z najbolj renomiranimi vini dežel, ki so na glaslu vinskih proizvodov.«

Slov. Narod: »Treba se je podvreči kuri osamljenja.« — »Izvrševati moram kuro v vsi njeni strogosti.« — »Razmerje se presoja po policijskih merah s strani ogrskih organov.« — »Policijske mere na meji škodujejo v gospodarskem oziru.«

Dan: »Klerikalci zaspavajo narod.« — »Pijanci so za državo molzni kostruni, da jih z davki na pijačo laže dere.«
D.

